

ЦИКЪЛ WHILE, DO, ВЛОЖЕНИ ЦИКЛИ, ЦИКЛИ ЗА ПРЕХОД (BREAK, CONTINUE, SWITCH, GOTO)

1. Цикъл WHILE /цикъл с предусловие/

while(израз)конструкция

Цикълът while работи чрез повтаряне на своята цел, докато изразът е верен.

Когато той стане грешен, цикълът спира. Стойността на израза се проверява в началото на всяка интервенция на цикъла. Това означава, че ако изразът, с който се започва е грешен, цикълът няма да бъде изпълнен нито веднъж.

Пример 1:

Ако трябва да решим задачата от цикъл for /за извеждане в обратен ред на петцифрено число/ :

```
int main() {  
    unsigned int k;  
    cout<<"k=";  
    cin>>k;  
    for(int i=1;i<=5;i++)  
    {  
        cout<<k%10; //извежда последната цифра  
        k=k/10; //премахва последната /изведена вече/ цифра  
    }  
    return 0;  
}
```

за число с произволен брой цифри, процесът вече е итеративен, т.е. не се знае броят на повторенията.

Поради тази причина по-удобен за ползване е операторът за цикъл с предусловие, а това става по следният

алгоритъм:

1. Последната цифра на k се отделя
2. Посредством целочислено деление на k с 10 се получава нова стойност за k, която има една цифра по-малко
3. Предните две действия се повтарят докато k получи стойност 0. Това е условието за края на цикъла

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
    int k;
    cout<<"k=";
    cin>>k;
    while(k!=0)
    {
        cout<<k%10; //извежда последната цифра
        k=k/10; //премахва последната цифра
    }
    return 0;
}
```

Изход;

k=74960382
28306947

Пример 2: Чрез използване на while може по-добре да се изчака въвеждането на q.

```
#include<iostream>
#include <cstdio>
using namespace std;
int main(void)
{
    char ch;
    while(ch!='q') cin>>ch;
    cout<<"Found the q.";
    return 0;
}
```

```
}
```

Резултат:

q

Found the q.

Пример 3: Машина за кодиране. Тази програма трансформира въведените от вас знакове в кодирана форма чрез добавяне на единица към всяка буква. Например 'А' става 'В' и т.н.

Програмата спира да работи, когато натиснете ENTER

```
#include <iostream>
#include<cstdio>
using namespace std;
int main()
{
    char ch;
    cout<<"Enter your message";
    cin>>ch;
    while(ch != '\r') {
        cout<<(char)(ch+1);
        cin>>ch;
    }
    return 0;
}
```

Резултат:

Enter your message.

w

x

r

s

Пример 4: Сумата на първите 100 числа

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main() {
    int suma = 0 ;
    int i = 0;
```

```

while ( i <= 100)
{
    suma += i; //suma=suma+i
    i++; /* !!!! без този ред=> безкраен цикъл */
}
cout<<"suma="<<suma ;
return 0;
}

```

Резултат:

suma=5050

Пример 5: Обръщане на номера

```

#include<iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int n, reverse = 0;
    cout<<"Enter a number to reverse "<<endl;
    cin>>n;
    while (n != 0)
    {
        reverse = reverse * 10;
        reverse = reverse + n%10;
        n = n/10;
    }
    cout<<"Reverse of entered number is = "<<reverse;
    return 0;
}

```

Резултат:

Enter a number to reverse

36

Reverse of entered number is = 63

Пример 6. Програмата изписва числата от 100 до 0:

```

#include <iostream>
using namespace std;

```

```

int main() {
int i;
i = 100;
while(i >-1) {
cout<<i;
i--;
}
return 0;
}

```

2. Цикъла DO- WHILE /цикъл със следусловие/

Последният цикъл в C е Do. Той има следната форма:

```

do{
    конструкции
}while(израз);

```

Ако се повтаря само една конструкция , фигурните скоби не са необходими. Повечето програмисти все пак ги включват, за да могат по-лесно да разпознават, че думата while, с която завършва цикълът do, е част от цикъла do а не начало на цикъла while

Цикълът Do повтаря конструкцията /конструкциите/ докато изразът е верен. Той спира да се изпълнява, когато изразът стане грешен. Цикълът DO е уникален, защото изпълнява кода от своето тяло поне веднъж.

Това е така, защото изразът , контролиращ цикъла, се проверява в края на всяка интерация на цикъла

Пример 7. Да се напише програма, която въвежда от клавиатурата естествено число n и цифра p.

Ако в запис на числото n се съдържа цифра p , да се изведе на монитора “da”, в противен случай „ne”

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
    unsigned long int n,p,k;
    cout<<"n=";
    cin>>n;
    cout<<"p=";
    cin>>p;
    do

```

```

    {
        k=n%10;
        n=n/10;
    }
    while((k!=p)&&(n!=0));
    if(k==p)cout<<"da"<<endl;
    else cout<<"ne"<<endl;
return 0;
}

```

Изход:

n=74892

p=9

da

Пример 8: Програмата отпечатва Hello започвайки от 10 до 1

```

#include<iostream>
#include <cstdio>
using namespace std;
main()
{
    int i = 10;
    do{
        cout<<"Hello"<<" "<<i<<endl;
        i = i -1;
    }
    while ( i > 0 );
}

```

Резултат:

Hello 10

Hello 9

.....

Hello 1

Пример 9: Фактът, че DO винаги изпълнява тялото на своя цикъл поне веднъж, го прави перфектен за проверка на вход на меню. Например в тази програма се изисква от потребителя да въвежда своя избор, до въвеждане на правилен отговор.

```

#include<iostream>

```

```

#include <cstdio>

```

```

using namespace std;
int main(void)
{
    int a, b;
    char ch;
    cout<<"Do you want to:"<<endl;
    cout<<"Add, Subtract, Multiply, or Divide? ";
    cout<<"Enter first letter: ";
    cin>>ch;
    cout<<"";

    cout<<"Enter first number: ";
    cin>>a;
    cout<<"Enter second number: ";
    cin>>b;

    if(ch=='A') cout<<a+b;
    if(ch=='S') cout<<a-b;
    if(ch=='M') cout<<a*b;
    if(ch=='D' && b!=0) cout<<a/b;

    return 0;
}

```

Резултат:

Do you want to:
Add, Subtract, Multiply, or Divide?
Enter first letter: D

Enter first number: 8
Enter second number: 4
2

Пример 10 : Цикълът Do е особено полезен, когато вашата програма очаква да се случи някакво събитие. Например тази програма очаква да се въведе числото q. Забележете, че тя съдържа едно извикване на `getchar()` по-малко от еквивалентната програма, описана в секцията за цикъла `while`

```

#include <stdio.h>
int main(void)

```

```

{
    char ch;
    do {
        ch=getchar();
    }while(ch!='q');

    return 0;
}

```

Резултат:

r
t
q

Пример 11. Напишете програма, която чете знаци от клавиатурата и изписва на екрана малките букви като главни. Спрете, когато бъде натиснат Enter.

```

#include<iostream>
#include <cstdio>
using namespace std;
int main(void)
{
    char ch;
    cout<<"Enter lowercase letters.";
    cout<<"Press enter to Quit.\n";
    do
    {
        cin>>ch;
        if(ch!='\r')cout<<(char)(ch-32);
    }while(ch!='\r');
    return 0;
}

```

Резултат:

Enter lowercase letters.Press enter to Quit.
yrtsg
YRTSG

Основни алгоритми, реализиращи се с циклични алгоритми

1. Проверка за коректност на данните

В много от задачите се налага да се въвеждат данни, които отговарят на предварително зададени условия. Следващата задача показва коректно съставено условие за проверка дали въведено число е в даден интервал. За реализацията на задачата е подходящо да се използва цикъла `while`.

От клавиатурата се въвежда естествено число n в интервала $5 \leq n \leq 50$. Ако числото не е в този интервал, да се изисква ново въвеждане. При коректно зададен вход за n да се изчисли и изведе квадратът му.

Пример 12:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
    int n;
    cout<<"n=";
    cin>>n;

    while((n<5)||(n>50))
        cout<<"nekorektni dannii!";
    cout<<"Vavedi otnovo n!" <<endl;
    cout<<"n=";
    cin>>n;
    cout<<n*n<<endl;
    return 0;
}
```

2. Намиране на максимална и минимална стойност на елемент

Тук може да се разглеждат 2 случая :

I. броят на числата в редицата е предварително известен

II. броят на числата от редицата не е известен

За решаването на задачите е удобно да се декларират 3 променливи – `max/` за въвеждане на максимален елемент/ , `min/` за въвеждане на минимален елемент/ и `chislo /` за въвеждане на числата от редицата/.

Пример 11: Да се напише програма, която въвежда от клавиатурата естествено число n и след него n на брой реални числа.

Да се изведат максималното и минималното от тях.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int n;
    cin>>n;
    double max,min,chislo;
    cin>>chislo;
    min=chislo; //min и max се инициализират с първата въведена ст-ст
    max=chislo;
    for(int i=1;i<=n-1;i++)
    {
        cin>>chislo;
        if(chislo>max)max=chislo;
        if(chislo<min)min=chislo;
    }
    cout<<"Min="<<min<<endl;
    cout<<"Max="<<max<<endl;

    return 0;
}
```

Изход:

```
3
34 56 78
Min=34
Max=78
```

Пример 13: Да се напише програма, която въвежда последователно от клавиатурата реални числа до момента, в който се въведе число 0. Да се изведат на монитора минималното и максималното число, без да се включва нулата.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int n;
```

```

cin>>n;
double max,min,chislo;
cin>>chislo;
min=chislo; //min и max се инициализират с първата въведена ст-ст
max=chislo;
while(chislo!=0)
{
    if(max<chislo)max=chislo;
    if(min>chislo)min=chislo;
    cin>>chislo;
}
cout<<"Min="<<min<<endl;
cout<<"Max="<<max<<endl;

return 0;
}

```

Изход:

```

5
8
7
2
0
Min=2
Max=8

```

3. Намиране на сумата и произведението на редица от числа:

Пример 14:

Алгоритъмът е следния:

- Декларира се променлива sum, в която ще се натрупва сумата
- Променливата sum се инициализира с 0
- Въвежда се поредното число и стойността му се добавя към тази на sum
- Стъпка 3 се извършва n пъти, колкото е броят на числата
- Извежда се стойността на променливата sum, която е натрупаната сума

```
#include <iostream>
```

```

using namespace std;
int main()
{
double sum, pr,chislo;
sum=0;
pr=1;
int n;
cin>>n;
for(int i=1;i<=n;i++)
{
    cin>>chislo;
    sum=sum+chislo;
    pr=pr*chislo;
}
cout<<"Sum="<<sum<<endl;
cout<<"Pr="<<pr<<endl;
return 0;
}

```

Изход:

3

5 9 12

Sum=26

Pr=540

3. Оператор BREAK

Конструкцията BREAK дава възможност за излизане от цикъл в която и да е точка на неговото тяло, като по този начин се заобикаля изрази за нормално прекъсване.

Ако в един цикъл се срещне конструкцията break , той незабавно се прекратява и програмата продължава с конструкцията след цикъла.

- **Операторът break прекратява изпълнението на съдържащия го оператор switch**
- **Оператора break прекратява изпълнението на оператор за цикъл, който го съдържа**

Пример 15: Този цикъл отпечатва само числата от 1 до 10

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int i;
    for(i=1; i<100; i++) {
        cout<<i;
        if(i==10) break; /* прекъсва брояча*/
    }
    return 0;
}

```

Резултат:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Конструкцията break може да бъде използвана във всеки от трите цикъла на C.

В един цикъл можете да поставите толкова конструкции break, колкото желаете. Тъй като прекалено много изходни точки от един цикъл могат да деструктират кода, по-добре е да използвате break само за специални цели, а не като нормален изход от цикъла.

Пример 16: Тази програма изкарва числата, които се делят на 6 от 1 до 9999 като пита постоянно потребителят дали иска да изписва повече числа. Докато потребителят пише символа Y числата се показват, при натискане на символа N показването спира

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int i;
    char ch;
    /* показва всички числа, които се делят на 6 */
    for(i=1; i<10000; i++) {
        if(!(i%6)) {
            cout<<i;
            cin>>ch;
            if(ch=='N') break; /* спира цикъла */
            cout<<endl;
        }
    }
}

```

```
}  
return 0;  
}
```

Резултат:

6, more? (Y/N)Y

12, more? (Y/N)

18, more? (Y/N)Y

24, more? (Y/N)

30, more? (Y/N)N

Пример 17: Дадена конструкция break ще предизвика прекратяване само на най-вътрешния цикъл. Тази програма отпечатва 5 пъти числата от 0 до 5

```
#include <iostream>  
using namespace std;  
int main()  
{  
    int i,j;  
    for(i=0;i<5 ;i++)  
    {  
        for(j=0; j<100; j++)  
        {  
            cout<<j;  
            if(j==5) break;  
        }  
        cout<<endl;  
    }  
    return 0;  
}
```

Резултат:

012345

012345

012345

012345

012345

Причината, поради която C включва конструкцията break е, за да даде

ВЪЗМОЖНОСТ на вашите програми за по-голяма ефективност.

Пример 18:

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int day;
    cin>>day;
    switch(day)
    {
        case 1: cout<<"Mon";break;
        case 2: cout<<"Tu";break;
        case 3: cout<<"Wed";break;
        case 4: cout<<"Thu";break;
        case 5: cout<<"Fri";break;
        case 6: cout<<"Sat";break;
        case 7: cout<<"Sun";break;
        default : cout<<"There is not a such a day";
    }
    return 0;
}
```

Пример 19: Да се състави програма, която по зададен месец и година, въведени от клавиатурата, определя броя на дните в този месец.

Решение:

Когато месецът е февруари, трябва да се направи проверка дали годината е високосна. Една година е високосна, когато се дели на 4 без остатък. Специално правило се прилага, когато последните две цифри на годината са нули. Това допълнително условие годината да е високосна е да се дели на 400 без остатък, а това се изразява със следното уравнение:

$((year \% 4 == 0) \&\& (year \% 100 != 0)) || (year \% 400 == 0)$

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main()
{
    unsigned int month,year;
    cin>>month>>year;
```

```

switch(month)
{
    case 2:if (((year%4==0)&&(year%100!=0))||(year%400==0))
        cout<<29<<endl;
    else cout<<28<<endl;
    case 1:
    case 3:
    case 5:
    case 7:
    case 8 :
    case 10:
    case 12: cout<<31<<endl;break;
    case 4:
    case 6:
    case 9:
    case 11:cout<<30<<endl;
    default : cout<<"there is no a such month";
}
return 0;
}

```

Пример 20: Да се състави програма, която по въведена дата (ден, месец, година) определя и извежда следващата дата.

4. Използване на конструкцията CONTINUE

Конструкцията continue е един вид противоположна на break. Тя предизвиква изпълнението на следващата интерация, като пропуска кода, намиращ се между нея и условието на цикъла. Например тази програма никога не отпечатва нищо:

Пример 18:

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main()

```



```

{
    int x;
    for(x=0; x<100; x++) {
        continue;
        cout<<x; //това никога не се изпълнява
    }
    return 0;
}

```

При всяко достигане на конструкцията `continue` тя предизвиква повторението на цикъла, като пропуска конструкцията `cout`.

Continue се използва рядко, защото не се срещат често случаи за уместното му прилагане.

Пример 19: Програма, която изчислява текущата сума на числата, въведени от потребителя. Преди добавянето на числото към сумата, програмата проверява дали то е въведена правилно, като изисква от потребителя да го въведе отново. Ако двете числа не съвпадат, програмата използва `continue`, за да започне цикълът отначало.

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int total, i, j;
    total = 0;
    do {
        cout<<"Enter next number (0 to stop): ";
        cin>>i;
        cout<<"Enter number again: ";
        cin>>j;
        if(i != j) {
            cout<<"Mismatch";
            continue;
        }
        total = total + i;
    } while(i);
    cout<<"Total is"<<total;
    return 0;
}

```

```
}
```

Резултат:

Enter next number (0 to stop): 9 3

Enter number again: Mismatch

Enter next number (0 to stop): 5 5

Enter number again: Enter next number (0 to stop):

Избор между алтернативи чрез конструкцията SWITCH

Конструкцията if е подходяща за избор между две алтернативи, но тя лесно се затруднява при появата на повече такива. Решението на езика C на този проблем е с конструкцията SWITCH.

Това е конструкцията на C за избор от множество възможности. Тя се използва за избор на един от няколко възможни, алтернативни начина за изпълнение на програмата.

Ето как изглежда общата форма на конструкцията switch:

```
switch(стойност){  
case константа1;  
поредица от конструкции  
break;  
case константа2;  
поредица от конструкции  
break;  
case константа3;  
поредица от конструкции  
break;  
.....  
default;  
поредица от конструкции  
break;  
}
```

Поредицата от конструкции default се изпълнява, ако не се намери съвпадение. Default не е задължителна част от switch.

Ако всички сравнения пропаднат и няма default, тогава не се извършва никакво действие. Ако се намери съвпадение, конструкциите, асоциирани

с този case се изпълняват до срещане на break, или, в случая с default или последния case, до стигане до края на switch.

Пример 20: Тази програма разпознава цифрите 1,2,3 и 4 и отпечатва името на въведената.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
    int i;
    cout<<"Enter a number between 1 and 4: ";
    cin>>i;
    switch(i) {
        case 1:
            cout<<"one";
            break;
        case 2:
            cout<<"two";
            break;
        case 3:
            cout<<"three";
            break;
        case 4:
            cout<<"four";
            break;
        default:
            cout<<"Unrecognized Number";
    }
    return 0;
}
```

Резултат:

Enter a number between 1 and 4: 3
Three

Конструкцията switch се различава от if по това, че може да проверява само за равенство, докато изразът за проверка на if може да е от всякакъв

тип.

Също така, switch работи само с типовете int и char.

ANSI C разрешава поне 257 конструкции case. Поради причини, свързани с ефективността, трябва да ограничавате броя на case конструкциите до много по-малък брой. Също така, в един и същ switch не могат да съществуват два case константи с идентични стойности.

Възможно е един switch да бъде част от поредица конструкции на по-външен switch. Това се нарича **вложен switch**. Ако case константите на вътрешния и на външния switch съдържат общи стойности, това няма да предизвика конфликт.

```
switch(a) {  
  case 1:  
    switch(b) {  
      case 0: printf("b is false");  
        break;  
      case 1: printf("b is true");  
    }  
    break;  
  case 2:  
    .  
    .  
    .  
}
```

Всеки компилатор по ANSI стандарта ще позволи влагането на switch конструкции на поне 15 нива.

Пример 21:

```
#include <iostream>  
using namespace std;  
int main(void)  
{  
  int a, b;  
  char ch;  
  cout<<"Do you want to:";  
  cout<<"Add, Subtract, Multiply, or Divide?";  
  /* force user to enter a valid response */  
  do {  
    cout<<"Enter first letter: ";
```

```

    cin>>ch;
} while(ch!='A' && ch!='S' && ch!='M' && ch!='D');
cout<<" ";
cout<<"Enter first number: ";
cin>>a;
cout<<"Enter second number: ";
cin>>b;
switch(ch) {
    case 'A': cout<< a+b;
        break;
    case 'S': cout<<a-b;
        break;
    case 'M': cout<< a*b;
        break;
    case 'D': if(b!=0) cout<<a/b;
}

return 0;
}

```

Резултат:

Enter first letter: A

Enter first number: 3

Enter second number: 5

8

Пример 22: Ако липсва конструкция break, изпълнението на програмата „попада” на следващия case и спира едва когато срещне break или стигне края на switch

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    char ch;
    do {
        cout<<"Enter a character, q to quit: ";
        cin>>ch;
        cout<<endl;
        switch(ch) {

```

```

    case 'a':
        cout<<"Now is "<<endl;
    case 'b':
        cout<<"the time "<<endl;
    case 'c':
        cout<<"for all good men"<<endl;
        break;
    case 'd':
        cout<<"The summer "<<endl;
    case 'e':
        cout<<"soldier "<<endl;
}
} while(ch != 'q');

return 0;
}

```

Резултат:

Enter a character, q to quit: a

Now is the time for all good men

Enter a character, q to quit:

Пример 23: Тази програма разделя буквите на гласни и съгласни. Две или повече конструкции case поделят една и съща поредица от конструкции, без да се налага дублиране на кода.

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    char ch;
    cout<<"Enter the letter: ";
    cin>>ch;
    switch(ch) {
        case 'a':
        case 'e':
        case 'i':
        case 'o':
        case 'u':
        case 'y':

```

```

        cout<<" is a vowel\n"; //гласна
        break;
    default:
        cout<<" is a consonant"; //съгласна
    }
    return 0;
}

```

Резултат:

Enter the letter: o
is a vowel

Зад. Въвеждаме дата и програмата извежда кои ден от седмицата е

```

#include <iostream>
using namespace std;

int main()
{int x,den,mes,god,visok;

cin>>den>>mes>>god;

x=god%100;
x=x+x/4;
x=x+den;

if(((god%4==0)&&(god%100!=0))||(god%400==0))
visok=-1;
else visok=0;

switch(mes)
{
case 1:x=x+1+visok;break;
case 2:x=x+4+visok;break;
case 3:case 11:x=x+4;break;
case 5:x=x+2;break;
case 6:x=x+5;break;
case 8:x=x+3;break;
case 9:x=x+6;break;

```

```

case 10:x=x+1;break;
}

if(god<1900) x=x+2;
else if(god<200) x=x+6;
else x=x+5;

switch(x%7)
{
case 1:cout<<"Ponedelnik"<<endl;break;
case 2:cout<<"Vtornik"<<endl;break;
case 3:cout<<"Sriada"<<endl;break;
case 4:cout<<"Chetvurtuk"<<endl;break;
case 5:cout<<"Petuk"<<endl;break;
case 6:cout<<"Subota"<<endl;break;
case 0:cout<<"Nedelia"<<endl;break;
}

system("PAUSE");
return 0;
}

```

Изход:

1.14.2014

Vtornik

КОНСТРУКЦИЯТА GOTO

GOTO е конструкция за безусловен преход. Тя не се използва много често, тъй като тя деструктурира програмата и ако се използва често, може да направи програмата практически неразбираема. Освен това не съществува конструкция, която изисква GOTO.

GOTO може да извършва преход само в текущата функция. Тя не може да прескача между различни функции.

GOTO работи с помощта на етикет / валидно име на идентификатор, следван от двоеточие/

Пример : В тази програма конструкцията goto прескача конструкцията printf()

```
goto mylabel;  
cout<<"This will not print.";  
mylabel: cout<<"This will print.";
```

Пример 24: Тази програма използва goto, за да създаде еквивалент на цикъл for, изпълняван от 1 до 10

```
#include <iostream>  
using namespace std;  
int main(void)  
{  
    int i;  
    i = 1;  
    again:  
        cout<< i;  
        i++;  
        if(i<10) goto again;  
    return 0;  
}
```

Резултат:

1 2 3 4 5 6 7 8 9

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ЗАДАЧИ

Зад 1. Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата естествено число n и n на брой символи. Програмата да извежда броя на тези от въведените символи, които са малки латински букви.

За да се реши задачата трябва да се провери дали всеки въведен символ е малка латинска буква.

```
#include <iostream>  
using namespace std;  
int main(void)  
{  
    unsigned int n,br=0;  
    char ch;
```

```

cin>>n; //брой на въвежданите числа
for(int i=0;i<n;i++)
{
    cin>>ch; //въвеждаме символи
    if(ch>='a' && ch<='z')br++;
}
cout<<br<<endl;
return 0;
}

```

Зад.2 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цифра k, естествено число n и n на брой естествени числа. Програмата да извежда броя на онези числа от въведените, които са k-цифрени.

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    unsigned int k,n,chislo,br_c,br=0;
    cin>>k>>n;
    for(int i=0;i<n;i++)
    {
        br_c=0;
        cin>>chislo;
        while(chislo)
        {
            br_c++;
            chislo/=10;
        }
        if(br_c==k)br++;
    }
    cout<<br<<endl;
    return 0;
}

```

Зад. 3 да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цели положителни числа. За край на въвеждането служи числото нула.

Програмата да намира и извежда сумата на четните и броя на нечетните от въведените числа.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    unsigned int chislo,sum=0,br=0;
    cin>>chislo;
    while(chislo)
    {
        if(chislo%2==0)sum+=chislo;
        else br++;
        cin>>chislo;
    }
    cout<<sum<<" "<<br<<endl;
    return 0;
}
```

Зад. 4 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цели положителни числа. За край на въвежданото число служи числото нула. Програмата да намира и извежда най-голямото от тях, което е нечетно число. В случай , че въведените числа са само четни, да се изведе подходящо съобщение.

При решаване на тази задача се инициализира променливата max , в която ще се запази най-голямото число.

Тъй като по условие ще се въвеждат само положителни числа, max се инициализира с минимална стойност 0. В края на програмата се прави проверка дали max е 0 или различна от 0. Така става ясно дали са били въведени нечетни числа.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    unsigned int chislo,max=0;
    cin>>chislo;
    while(chislo)
    {
```

```

    if(chislo%2==1&&max<chislo) max=chislo;
    cin>>chislo;
}
if(max)cout<<max<<endl;
else cout<<"ne ste vaveli nechetni chisla"<<endl;
return 0;
}

```

Зад. 5 Върху числовата ос до 100 см са нанесени деления през 1 см. Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата естествено число n ($2 \leq n \leq 100$) и n на брой двойка цели числа, които задават краищата на отсечки върху числовата ос. Програмата да извежда дължината на най-голямата и най-малката зададена отсечка.

В условието на задачата не е конкретизирано кой край на отсечката се задава като първи (дали в по-близкия или в по-далечния край на цифровата ос). Нека променливите $a1$ и $a2$ служат за въвеждане двойката числа, указващи краищата на отсечката. За да се намери дължината на отсечката, при всяка двойка числа, от по-голямото се вади по-малкото и се помни в променливата a . Спрямо намерената дължина се прилага алгоритъм за намиране на максимална и минимална стойност.

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    unsigned int a,a1,a2,max=0,min=100,n;

    cin>>n;
    for(int i=0;i<n;i++)
    {
        cin>>a1>>a2;
        if(a1>a2) a=a1-a2;
        else a=a2-a1;
        if(max<a) max=a;
        if(min>a) min=a;
    }
}

```

```

    cout<<max<<" "<<min<<endl;
    return 0;
}

```

Зад. 6 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цяло число n и след него брой цели числа. Програмата да проверява има ли измежду тях последователни равни числа и извежда съобщение Yes или No в съответния случай.

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int n,k,chislo,flag=0;
    cin>>n;
    cin>>k;
    for(int i=1;i<n;i++)
    {
        cin>>chislo;
        if(chislo==k)
        {
            flag=1;
            break;
        }
        k=chislo;
    }
    if(flag)cout<<"yes"<<endl;
    else cout<<"no"<<endl;
    return 0;
}

```

Зад. 7 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цяло число n ($100 < n < 1000000$). Програмата да намира и извежда броя на цифрите на числото n , които са четни

```

#include <iostream>
using namespace std;

```

```

int main(void)
{
    long n,br=0;
    cin>>n;
    while(n)
    {
        if((n%10)%2==0)br++;
        n/=10;

    }
    cout<<br<<endl;
    return 0;
}

```

Зад. 8 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цяло число n ($0 < n < 1000000$) и извежда броя на единиците в двоичния му код.

Алгоритъм:

1. Докато числото има цифри, се намира остатъкът при целочислено деление на 2 и се прибавя към променлива брояч.
2. Числото n получава нова стойност, която е частното при целочисленото му деление на 2
3. Този процес продължава, докато частното при деление на 2 стане 0

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int n,br=0;
    cin>>n;
    do
        br+=n%2;
    while(n/=2);
    cout<<br<<endl;
    return 0;
}

```

ИЛИ:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int n,br=0;
    cin>>n;
    while(n)
    {
        br+=n%2;
        n/=2;
    }
    cout<<br<<endl;
    return 0;
}
```

Зад. 9 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цяло число n ($20 < n < 1000000$). Програмата да намира и извежда средноаритметичното от цифрите на числото n .

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    long n,sum=0,max=0;

    cin>>n;
    while(n)
    {
        sum+=n%10;
        if(max<n%10)max=n%10;
        n/=10;
    }
    cout<<sum<<" "<<max<<endl;
    return 0;
}
```

Зад. 10 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цяло число n ($0 < n < 1000000$). Програмата да извежда двоичния му код.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    long n,sum=0,br=0;

    cin>>n;
    while(n)
    {
        sum+=n%10;
        br++;
        n/=10;
    }
    cout<<(double)sum/br<<endl;
    return 0;
}
```

Зад. 11 Редицата 1,2,3,5,8,13,21,....., където всяко следващо число е сума от предходните две, се нарича редица на Фибоначи. Съставете програма, която въвежда от клавиатурата число n и намира n -тото число на Фибоначи.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int a1=1,a2=1,an,n,i=3;
    cin>>n;
    an=0;
    if(n==1||n==2) an=1;
    else

    while(i<=n)
    {
        an=a1+a2;
        a1=a2;
        a2=an;
    }
}
```



```

        i++;
    }
    cout<<an<<endl;
    return 0;
}

```

Зад. 12 Съставете програма, която въвежда от клавиатурата n и намира най-близкото число от редицата на Фибоначи, което е по-голямо от числото n

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)
{
    int n,f1=1,f2=1;
    cin>>n;

    while(f2<=n)
    {
        f2+=f1;
        f1=f2-f1;
    }
    cout<<f2<<endl;
    return 0;
}

```

Зад. 13 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата целите числа p и q ($p < q$). Програмата да извежда простите числа в интервала $[p,q]$.

```

#include<iostream>

using namespace std;
int main(void)
{
    int p,q,flag,del;
    cin>>p>>q;
    for(int i=p;i<=q;i++)
    {
        flag=1;
        for(del=2;del<=i/2;del++)

```

```

        if(i%del==0)
        {
            flag=0;
            break;
        }
        if(flag&& i>1)cout<<i<<" ";
    }
    return 0;
}

```

Зад. 14 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата естествено число p и го извежда, разложено на прости множители.

```

#include<iostream>
#include <cstdio>
using namespace std;
int main(void)
{
    int p,i=2;
    cin>>p;
    cout<<p<<" ";
    if(p==1)cout<<1;
    do
        if(p%i==0)
        {
            p/=i;
            if(p==1)cout<<i;
            else cout<<i<<"*";
        }
        else i++;
    while(p>1);
    cout<<endl;
    return 0;
}

```

Зад. 15 Да се състави програма, която въвежда от клавиатурата цяло число n ($0 < n < 1000$) и извежда двоичния му код

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main(void)

```

```
{  
    int n;  
    long bin=0,pow10=1;  
  
    cin>>n;  
    while(n)  
    {  
        bin+=n%2*pow10;  
        pow10*=10;  
        n/=2;  
    }  
    cout<<bin<<endl;  
    return 0;  
}
```